

/ከታየ አብርሃም/

የማይመረመር

ሕሊና መምርምር ሊያገገው የማይቻል
 ከፍጡራን ሰባብ ከፍ ያለ ነው ልዑል ::
 ርቀቱ ስፋቱ ምሳቱ ጌትነቱ
 ሥውር ስለሆነ ከኛ ከፍጥረት ::
 ሰው ሁኖ ታየልን እኛ ኑ አክሎ
 ሊያሳየን ክብሩን ጥቂት ጥቂት ብሎ ::
 ያ የተገለጸው ተወስኖ ባካል
 ጌታ ነው መለኮት ገረምና ልዑል ::
 ፈጥሮ የሚገዛ የፍጥረት ባለቤት
 ተወስኖ ታየ በጠባብ ሰውነት
 ረቂቅ ገዘፈ እነዚህ ዓለማት
 ዐጠብ ነው ሩንቀ ነው የሰው አምላክነት ::
 ሥጋ አምላክ ቢሆን አምላክም ሰው ሆነ
 እንደ አካል ክርስቶስ ተሰቅሎ አዳነነ ::
 በምርምር ሳይሆን በእምነት ዓይን እንየው
 እንደዚህ ካልሆነ ረቂቅ ነው ሥውር ነው ::
 አይመረመርም ሥግው ቃል ክርስቶስ
 በሃይማኖት ጸንተን የባሕርይ ገገግ
 በማለት እንሰገድ እንተ ነህ ኢየሱስ ::
 የሥጋዬ ገዢ የነፍሴ ባለቤት
 ፈጣሪ ጌታዬ ወልደ አብ መለኮት ::
 ጸጋን የምድል የማትወት ፈጣሪ
 በፈቃድህ ጭንቅ የሙታን መሰሪ ::
 ወትን አጥፍተሃል በመስቀል ቀጥቁጠህ
 ምስገን ነህ ጌታቸን ልሁል ነህ ክቡር
 ነህ ::
 ዘመን ሳይቆጠር ሳይፈጠር ዓለም
 ሰው የሆነው አምላክ መድኃኔ ዓለም
 ነበር በጌትነት ጥንትም እንደ ዛሬ
 አኃዘ ዓለማት ጌታ በሥዋራ ::
 ለዕድሜው ውነሻ መፈጸሚያ የለው
 አምላክ ለዘላለም ዐጠብ ነው ድንቅ ነው ::
 አባቱ ሳይቀደው አርሱም ሳይከተል
 ሲመለከ ይኖራል ሁሉ በተክክል ::

አክብር ያይል ክቡር እጸድቀ ያይል ጳድቀ
 ሲፈቀድ እየታየ ሳይፈቀድ የሚረቀቅ
 ሸማግሌ ሲሆን ሕፃን የተባለ
 ከሱ ሌላ ጌታ ገዢ ወዳት አለ
 ዓለምን ለመፍጠር አስቦ ያልቀረ
 ሁን ብሎ በቃሉ ሁሉንም ፈጠረ ::
 አራቱ ጠባያት ውሃ፣ ነፋስ፣ አባት
 በእሱ ቃልነት ነው መሬትም በቅጥጥ
 ከምንም ተገኝተው ተፈጥረው የታዩት ::
 እነሱን መፍጠሩ አይናይ ጸባያት
 ቸሎቱን ለመገለጽ የእርሱን ከሃሊነት
 ነው እንጂ ለከንቱ እንደዚህ አይደለም
 ይኸንን የሠራው ቸረ መድኃኔ ዓለም ::
 ጸሐይ ሳትፈጠር ሳይኖረ ከዋክብት
 ከፍጥረታት በፊት እምቀደው ዓለማት
 ዘመን ሳይቆጠር ሳይጻድ ዓመታት
 ለሊትና መዓልት ሳይታወቅ ሰዓት
 ከሁሉ አስቀደም ጥንት በቅድምና
 ቃል አብ ክርስቶስ ኢየሱስ በአንድነት
 አብ ልቡናው ሁኖ መንፈስ ቅዱስ ሕይወት
 ምንም ሳይለያይ መቀዳደም ሳይኖር
 ፈጣሪ ፍጡራን ሲመሰገን ነበር ::
 እንደዚህ ሁሉ ክብሩ ሳይገደልበት
 መነሻ ሳይኖረው ጌታቸን መለኮት
 ቃል እገዛለብጤ አምላክ እንዲህ በቅድምና
 ነበር ሳይታወቅ በዐጠብ ሕሊና ::
 ይህን ቃል ነው ያየው ነባቤ መለኮት
 በመንፈስ ተሰብጦ የሰጠን ሰጠሉት
 ምሥጢረ ሥላሴ አምዱ ተገልጸለት
 ሳይኖር ሳይፈራ ይሉኝታ ሳይዘው
 መንፈስ እንደመራው በብራና ጣፈው ::
 ይህንን መጻፋ ለከንቱ አይደለም
 ነው እንጂ ለሕይወት ነው እንጂ ለጥቅም ::

.../2...

የሥላሴን ነገር አገልግ ሲናገር
 መናፍቅ ሲከፈል ክርስቲያን በፍቅር
 ሥላሴን እያየ ሲሰክር በደስታ
 በፍጹም ልቡናው በፍጹም ዐልሰታ
 ሲዘመር ይኖራል በሃይማኖት ጸንቶ
 ጋንን ጥርጥርን ዳዕ ብሎ አስወጥቶ
 ያ ቃል መለኮት ነው ልቤት ጋንን
 እግዚአብሔር ነው ሲለው አካላዊ ቃሉን
 እንደዚህ ሲያከብረው ፍቅር እግዚአብሔር ጌታን ::
 ምስክር እያለ የዳግን ሰው ወንጌል
 ሌሎቹ መጻሕፍት እያሉ በጥቅል
 ጌታን ፍጹም ማለት በክፍት ተዋልቶ
 ገሃነም ያስጥላል እንደትን ዘርግፍ ምላስ
 አስወጥቶ ::

ያርፍስ ተከታይ የዲያብሎስ ጭፍራ
 ይኸውን ቃል ሰምተህ እንገዲስ ፍራ
 ክህደትን ሃይማኖት ብለህ ብትይዘው
 ይሻልህ ነበረ አምነህ ብትዋቱ ::
 ሥላሴን እየከደክ እምላክ አለ ብትል
 ክርስቲያን ነን እያልክ ሰውን ብታታልል
 ውጉዝ ነህ ልዩ ነህ እንደወንጌሉ ቃል
 ታስረህ ተቆይደህ ሲኖል ከምትጣል
 ምናል ብታም ነው እካላዊውን ቃል ::
 እንተ ብትከፋው የሚያምነው አይጠፋም
 አሉለት መላእክት በብርሃን ዓለም
 ጳድያን ሰማዕታት መ ነኩሳት ሁሉ
 እምላክ ነው ልዑል ነው ምስጢን ነው ይላሉ ::
 እብንም ሳይከፋ ወልድንም ሳይከፋ መንፈስ
 ቅዱስንም

ምዕመናን ይላሉ አንድ እምላክ ዘላለም ::
 ከሠሰቱ አካላት አንዱ አካል ክርስቶስ
 ቢገለጽ ሊያድነን እኛን ለመቀደስ
 እንደምን ይባላል መላክተኛ ፍጹር
 ሁሉን የሚገዛ ጌታችን ክርስቶስ
 በእኛ በምዕመናን ሰውላክ ሲወደስ
 አድርጎን ይኖራል የኛ ሥላሴ ቅዱስ
 ከሃዲ ባያም ነው የይሁዳ ጭፍራ
 ሲጠራጠር ቢኖር መናፍቅ ሲያወራ
 ጌታችን ክርስቶስ ይኖራል ሲያበራ

በምዕመናን አድር ወንጌልን ሲዘራ
 በቅድምና ያለው ኢየሱስ ፈጣሪ
 እኛ ኑ ለማዳን ቢገለጽ መጠሪ
 እሱ በፈቃዱ ፍቅሩ አገብሮት
 በመስቀል ላይ ሁኖ በሥልጣኑ ቢዋት
 ዋትን ሊያጠፋ ነው አይደለም የፍራት
 እያልኸ ሳትፈሪ ምዕመን መስክሪላት
 መስክሪላት እንጂ ለፈጠረኸ ጌታ
 ከሃዲ እንዲያፍር ሰይጣን እንዲረታ
 ጳውሎስን ጥሪ እሱ ይመስክርላት
 ዲጥርሰንም ጥሪው እሱ ይመስክርላት
 ጊዳር ጊሰንም ጥሪው እሱ ይመስክርላት
 ገብርኤል ሰይፍ ያንሳ ሚካኤል ይገረም
 በዐፀብ ይወስኑ ሕሊናት በማርመም
 የወልዱን ተሕትና ሲገልጹ ለዓለም ::
 ጌታ በፈቃዱ በመስቀል መዋቱ
 በጣም ያስገርማል እስቲ ተወልከቱ ::
 በዓየር ላይ ጠፈርን ውጋን የሰቀለ
 በመስቀል ላይ ሁኖ በተዐገሥት ዋለ ::
 በመስቀል ዙፋን ላይ ዋትን ሲፈርድበት
 ዲያብሎስ ታሠረ ሠራዊት አጋንንት
 ይለፈልፍ ጀመር የሚሆነው ጠፍቶት
 ዲያብሎስ ከይቢ የጎጠኝት አባት ::
 ያምላክን ተሕትና መላእክቱ አድነው
 ዐፀብ ሲሉ ዋሉ ቀራንዩ ወርደው ::
 በመስቀሉ ዙሪያ እንደሻሻ ተነጥፈው
 አቤት አቤት እሱ መላእክቱ ወድቋው
 ጭይም ገረማት ፊቷን አጠቀረች
 ስለጌታ ነዘን ጨለማ ለበሰች ::
 ብርሃኑን ነስታ ጭይን ብታያት
 ደም መሰለ ፊቷ ጨረቃንም ከፋት
 የጌጥ ልብሳቸውን የሰማይ ወይዘትነት
 አንፈልገም ብለው መነኑ ከዋክብት
 ድንጋዩቸው ለዘኑ ደረታቸው ነቃ
 ጌታቸው መዋቱን አውቀው በጨረቃ
 ምድር ተናወጸቸው እንደቷ ስልታለም
 ተገለበጥ ነበር ባትጸና በደም
 ይህ ሁሉ ታምራት እንዲህ መታየት
 ፍጥረት መሸበሩ አይደለም ለከንቶ ::

በፀ ማዕዘናት ምሉዕ ነው ክርስቶስ
 አብ ምሉዕ እንደሆነ ደግሞም ቅዱስ መንፈስ ::
 ወደ ምስራቅ ብንሄድ ደግሞም ወደ ምዕራብ
 ወደ ሰሜን ብንሄድ ደግሞም ወደ ደቡብ
 በእግረ ነገሥተኛ ተጭነን በሰጠን
 ወሰን እናገኛለን ማረፊያ መድረሻ
 ምን ብነፈሳሰፍ ብንበር ብንሻ
 ምሉዕ በኩሉ ሄ በምሳተ ሆኖ
 አልመረመርም ብሎ እኛን ወስኖ
 ገብ ይይዘናል አያራምደንም
 እጅግ ነው እንበል ድንቅ ነው እንበል
 እንዲያው ዘም እንዲያው ዘም ::

በምሳተ ያለው ያል ክርስቶስ የሆነው
 የባሕርይ ገዢ መለኮት ሕያው ነው
 ምሳተን ለማወቅ መላእክት አልቻሉም
 ስንኳን ለመክረት ፍጹም አሳሰቡም ::
 ረቂቃን የሆኑት ሕያዋን መላእክት
 ማወቅን ከልቻሉ የጌታን ምልአት
 እኛም ይልቁን ገዙፋን ያሳወቅን
 መመርመር አለብን እንዳት እንሳለን ::
 ወደ ታች ብንወርድ ከዕመቀ ዕመቃት
 እዚያም አለ ጌታ ከዚያ አለ መለኮት
 ሰማይ ብንወጣ ከአርያም ብንደርስ
 እዚያ አለ ፈጣሪ እዚያ አለ ኢየሱስ ::

እንደ ዓለማት ጌታ በጥበቡ
 ከሁሉ ይገኛል እንዳሰበ ልቡ ::
 ከዚህ አለ ተብሎ ከዚያ አያጡት
 ይኖራል ክርስቶስ ምንጊዜም በምሳተ ::
 እንደዚህ ከሆነ የእኛ ፈጣሪ ያቸን
 ማድነቅ ብቻ ይሁን እሱኑ ማመስገን ::
 ያላቀማቸን ከቶ ስናሰብ ብንጭል
 ዐደሜአቸንን ሁሉ ምን ብናሰላሰል
 በፍጡር አእምሮ ያውም በደካማው
 ማወቅ አንቸልም ጌታቸን ረቂቅ ነው ::
 ስንኳን የፈጣሪን የነፋሱን ርቀት
 መቼ ዐወቅንና መጠኑን በብልሀት
 በደፍረት ተነስተን ተገዝተን በትዕቢት
 እንወቀው ማለት ጌታን በምልዓት
 ኩራት ነው ደህነት የምኛቸ ሞገስ
 ስለዚህ አሁንም ጥበብን ለማግኘት
 የዋሳን እንሁን ትሎት እንደ ሕይወት ::
 ለእነርሱ ነውና ጌታ የተገለጸው
 የእና ታቸውን ጡት ሳልጨረሱት ጠብቶው
 ምሉዕ ነው እንበል በቀና ሃይማኖት
 ፈርተን እንገዛ ጸንተን በአምልኮት
 ለማይመረመር ለእግዚአብሔር በእውነት
 እንሰገድ ዘወትር እንሰገድ በእምነት ::

ለአብ፣ ለወልድ፣ ለመንፈስ ቅዱስ ክብር ምስጋና ይሁን
 ዛሬም ዘወትርም ለዘላለም አሜን ::